Recensie: Hellmut Lotti goes metal ***

Het Depot Leuven
donderdag 21 maart 2024

foto © Gracia Live

Recensie:
Wat hebben Regi, Clouseau en Helmut Lotti met elkaar gemeen? Ze hadden alle drie vorig jaar nood aan een hype om zich terug/steviger op de Vlaamse muziekkaart te plaatsen. In het geval van Helmut Lotti gebeurde dat op Graspop met Hellmut Lotti goes metal, bij Clouseau op Pukkelpop en bij Regi in het Sportpaleis. Het zegt veel over wat er nodig is om voldoende concerttickets aan de man of vrouw te kunnen brengen. Maar de vraag is maar hoe duurzaam dergelijke hypes zijn op de lange termijn. Hellmut Lotti gaf in Het Depot – 'Wie had dat ooit gedacht dat ik hier zou optreden?' – te kennen met een nieuwe plaat bezig te zijn waaruit ie 'Outroar the thunder' liet horen. Lotti gaat dus verder op de ingeslagen weg. Toch voelden we al de eerste tekenen van enige metaalmoeheid optreden bij hem en zijn band.

Het is een misvatting te denken dat metal zingen weinig vergt van een zanger. Er zijn stukken parlando en gefluister (zoals in 'Poison' van Alice Cooper) en geschreeuw in combinatie met soms behoorlijk hoge zang in te horen. En de manier om de stem te zetten, met wat meer korrel ook, is verre van simpel. Het staat kortom ver van klassiek geschoold zingen.
Met 'Run to the hills', zijn cover van Iron Maiden, ontstond Hellmut Lotti goes metal op radio Willy. Een blik op de aanwezigen in Het Depot leerde ons trouwens dat er wel wat luisteraars van die radiozender tussen het publiek leken te zitten. In die zin dat je je afvroeg of en in hoeverre Hellmut Lotti zich wel verjongd heeft, al waren er ook jongeren en zelfs kinderen in het publiek, zoals een jong meisje dat op de schouders van haar papa zat en even fistbumpte met de gitarist tijdens 'Gimme all your lovin'' van ZZ Top. Hellmut leerde het genre kennen dankzij zijn broer.
In een hooizolder in St. Amandsberg draaide Hellmut Lotti als achttienjarige 'Here I go again' van Whitesnake, een nummer dat ie nog steeds erg goed vindt omdat het over dagen alleen zijn gaat waarbij je op zoek bent naar de schoonheid van het leven en de liefde. Hellmut Lotti verscheen in leren pitteleer op de scène van Het Depot en bleek een nieuwe wat kort uitgesneden leren broek aan te hebben. Of dat de reden was waarom ie een aantal keer last had van zijn in ear bakje dat los kwam te zitten, is best mogelijk.
Pas een week voor Hellmut Lotti goes metal op Graspop kreeg ie van zijn manager naar verluidt te horen dat het optreden opgenomen zou worden om op plaat uit te brengen omdat ie de opnames van de repetities gehoord had en die volgens hem goed genoeg bleken. De zanger kreeg daarbij ineens ook meteen de opdracht om een eigen nummer te schijven, wat ie enkele dagen later had ingezongen in een dictafoontje en op woensdag al liet horen tijdens een repetitie voor familie en vrienden. 'The darkness' heet de song, over

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

een man die zijn wonden likt nadat ie in aanraking kwam met … een kat.
Het is daarna dat het ons opvalt dat Hellmut Lotti sommige songs lager zingt dan het origineel. Tijdens de eerste drie 'There's' uit 'Still loving you' van Scorpions moest ie naar de juiste toon glijden, en bij een aardig meegeklapt 'When the lady smiles' van Golden Earring viel ons op dat de nochtans puike band in de juiste toonaard speelde maar Hellmut de song ietsjes lager bracht. Ook tijdens dit concert in Leuven zou ie Elvis coveren, iets wat ie altijd tijdens optredens wil doen, zo gaf ie aan de fans mee. 'That's alright' hoorden we hem zo met 'Ace of Spades' in de blender steken. 'Ik hoop dat Elvis en Lenny me vergeven' hoopte Lotti. Wij vonden het best wel ok, maar in de rockballads bleek Hellmut Lotti toch geen al te beste beurt te maken. Ook Metallica's 'Nothing else matters' wist ons niet te bekoren, ook hier weer omdat het te laag gezongen werd.
Vat krijgen op Hellmut Lotti is best wel moeilijk. Aan de ene kant toont ie een enorme beroepsernst, en wil ie goed zijn in zijn vak. Aan de andere kant is hij diegene die het hardste lacht (weliswaar het gezegde 'Wie laatst lacht best lacht' indachtig) om zijn jongste artistieke keuze. Onlangs hoorden we hem in deSingel namelijk zelf grappen over zijn uitstapje naar metal. En zelfs in Het Depot kon ie het niet laten om even de draak met zichzelf te steken door rondjes te draaien als een levende discobol op KISS' 'I was made for lovin' you' en zagen we hem speels een waterpistool bovenhalen om het staand publiek wat mee te verfrissen tijdens 'Smoke on the water' van Deep Purple.
Wat die twee concerten met elkaar te maken hadden? 'Que je t'aime' en 'Tiritomba' bracht ie tijdens die twee sets, weliswaar in een ander muzikaal jasje, ook omdat ie beroep doet op verschillende begeleidingsbands.
Absolute hoogtepunten uit Hellmut Lotti goes metal waren niet zelden metalsongs waarin ie een zekere donkerte kon opzoeken op basis van de state of mind van het hoofdpersonage. 'Breaking the law' van Judas Priest, begeleid door blauwe en rode belichting én het geluid van een sirene klonk heerlijk gevaarlijk en rebels terwijl 'Paranoid' van Black Sabbath als een schreeuw om hulp overkwam.
Hoewel Lotti tijdens Hellmut Lotti goes metal meermaals zijn stem spaarde door de micro naar het publiek te richten en het een stuk van het refrein te laten zingen, moet gezegd dat ie live soms ook een betere versie neerzet dan wat de originele band er dezer dagen nog live mee uitspookt.
Vorig jaar zagen we voor het eerst Guns 'N Roses live onder andere 'Paradise city' brengen. Hellmuts stem bleek in Het Depot véél krachtiger en overtuigender door de luidsprekers klinken dan die van Axl Rose die wel erg zacht is.
Maar in de enige toegift 'Highway to hell' van AC/DC, liet Hellmut de zang opnieuw voor een groot deel over aan het publiek. Het blijft wat aanvoelen als een deel van je werk uitbesteden aan mensen die er nog voor betalen ook om dat te mogen doen. Veel surrealistischer hoeft het bij deze en bij uitbreiding heel wat anders acts, niet te worden als je het ons vraagt.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.